

# Derrida „nevében”

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 47. szám, 2018. november 23.

*Angyalosi Gergely: Dekonstrukció és esztétika. Kronosz Kiadó, Pécs, 2018, 185 oldal, 2200 Ft*

**Angyalosi előadásának döntő részében megjelenik a titokkal való számvetés. Ahol fontos rétegét képezi a titok deszakralizációja (69.), amivel az írás/az Írás elsődlegességét állítja vissza a kultúrában az előzetes vélekedés, vagy a mindent uralni vágyó meggyőződéssel szemben: „Az irodalom lesz a helye minden titok nélküli titoknak, minden mélység nélküli kriptológiának, csak a szólítás vagy a hívás az alapja, s nincs más törvénye, csak az esemény egyedisége, vagyis a *mű*.” (71.) Itt jelenik meg a dekonstrukció vélt alapoktól megfosztó radikális olvasás-gyakorlata, amivel nem az instabilitást eszközli ki, hanem megmutatja, hogy az írás maga instabil/szinguláris funkció mód, ami semmi máshoz nem fogható. Így mutatja meg például a Celan-olvasat kapcsán, hogy a szöveg/vers „mindig nyitott marad a titok lehetőségére, vagyis arra, amit nem nevez meg, és ez a tartalék (*réserve*) »kimeríthetetlen«.” (117., 124.)**